FEMAD

Národní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč

číslo 02 ročník 33 13. pátek 2005

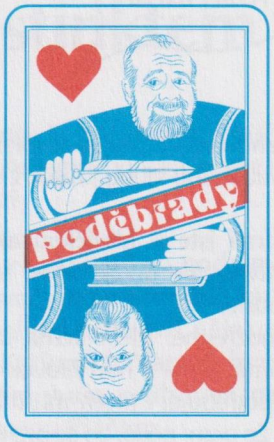

TRADIČNĚ NETRADIČNÍ ZAHÁJENÍ

33. ročník FEMADu Poděbrady netradičně zahájil pan Mgr. Josef Stránský, jednatel Kulturního a informačního centra v Poděbradech. Zastoupil tak pana starostu Ing. Jozefa Ďurčanského, který by přehlídku uvedl tradičně. Netradiční byl i vstup pana Dr. Ladislava Langra, který předal netradiční ceny nultého ročníku celostátní soutěže divadelního grafického designu. Na základě „ne až tak masové účasti" se odborná porota rozhodla udělit na místo tradiční hlavní ceny čtyři netradiční. Výtvarnice Jolana Fraňková si vyzvedla (netradičně) hnedle dvě. O zbylé dvě ceny se podělili výtvarníci Kristýna Stuchlíkova Jiří Dinda.
Netradičně gratulujeme!

DVĚ NA JEDNOHO

Vydaly jsme se po stopách neviditelné píšící Aleny Exnarové... Pod rouškou tmy a po dvou recenzích se jí nepodařilo našim otázkám uniknout.

Na FEMADu se pohybujete především v zákulisí, není Vás vidět ani slyšet. Nemrzí vás to?
Vůbec ne.

Do Poděbrad jezdíte jako autorka recenzí. Čtenářům zpravodaje zprostředkováváte názory porotců. Stává se vám, že nesouhlasíte s jejich verdiktem?
Jsem řádnou členkou poroty, ale dříve to tak nebylo. Až od okamžiku, kdy se přehlídky rozdělily na dvě části (Třebíč a Poděbrady), ne každý se totiž může účastnit obou. Porotců není tolik, a tak jsem začala psát. Je pravda, že porotci jsou jenom lidé a ne vždy mají jednotný názor. Ale nikdy se mi nestalo, že bych měla úplně jiné stanovisko než ostatní.

Hrála jste na FEMADu i jinou roli?
Mám takový pocit, pokud si dobře pamatuji, že již od počátku sem jezdím jako součást poroty. Předešlé FEMADy, které měly jiné zaměření, jsem neabsolvovala, pouze o nich slyšela.

A roli hereckou...
Vlastně jsem také hrála velmi krátce loutkové divadlo. Dokonce jsme se tehdy dostali i na Loutkářskou Chrudim a byli jsme v Portugalsku na zájezdě. Ale to je přes dvacet let!

Povíte nám něco o Vaší práci mimo festival?
Jsem ředitelka Muzea loutkářských kultur v Chrudimi. Kromě povinných papírů a úředničiny se zabývám historií loutkového divadla a vším, co s tím souvisí.

Ptáme se na Vaši práci, divadlo, festival... Ale jakou byste sama sobě položila otázku?
Víte co, já se přiznám... pokud bývám dotazována, týká se to muzea nebo výstav. V tomto případě bych vám mohla říct otázky, které nesnáším a které novináři pokládají, jako např. kolik je v expozici předmětů a já to nikdy nevím. Přiznám se, že na otázky kolem divadla neodpovídám tak často, protože mě teď nic nenapadá.

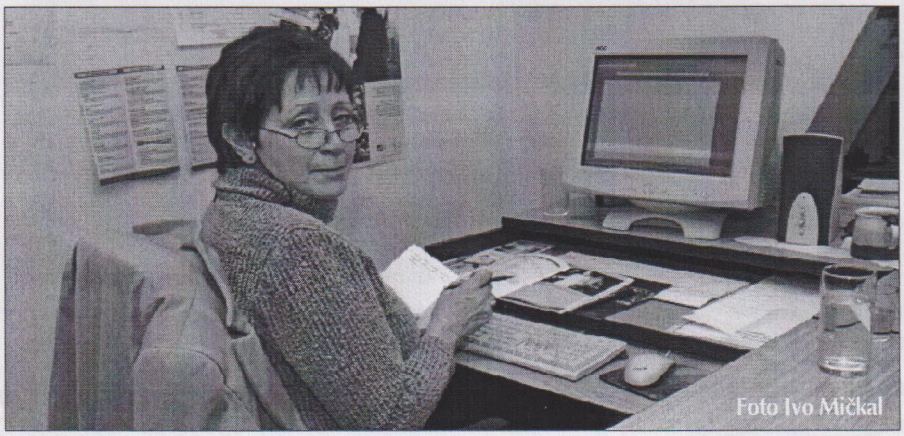
Foto Ivo Mičkal

Letošní zpravodaj se nechal inspirovat festivalovým symbolem, srdcovým králem. Odtud karetní hlášky v názvech rubrik. Zajímalo by nás, co si představujete pod pojmem „ve štychu"?
Z pohledu karetní hry je to asi někdo, kdo je na tahu nebo má momentálně hlavní slovo. Já jinak používám nebo jsem zvyklá používat výraz ve štychu, když se na člověka někdo vykašle nebo ho nechá v bahně, v louži.

Myslíte, že by se takt mohla jmenovat vaše rubrika?
Hm, hm, jo, to je vlastně pravda ano, asi jo...

(dos)

KULOVÝ BLESK

Poprvé se Mau-mau hrála v poválečných letech. Její název byl odvozen od jména ozbrojeného křídla národně osvobozeneckého hnutí v Keni. Ve střední Evropě se prosadila jako Prší. Při této karetní hře se používají francouzské nebo německé listy. Karbaníci si vystačí se 32 kousky. Ovšem redakce nikoli.

Chcete vědět víc? Maňana!

Přiznej barvu

V Jižní Koreji Čechova neznají

Rozhovor s Václavem Klapkou, režisérem Divadelního klubu Jirásek Česká Lípa

Foto Ivo Mičkal

Vybrali jste si klasickou anglickou detektivku, ale divák se asi tentokrát bát nebude.
Samozřejmě, jde o téma tak notoricky známé, že si s ním člověk může dělat, co potřebuje. Přitom mu nikdo nevynadá, že przní něco, co se prznit nemá. Náš posun jde někam k Cimrmanovi. Doyle to psal se vší vážností, dnesk již může taková záležitost budit úsměv.

Horrorová komedie přichází kontrastně po úspěšném Višňovém sadu, to je záměr?
Ale asi ano, nabažili jsme se dost smutku a pláče, takže změna žánru musela přijít. Zatím nám hluboké myšlenky nesmí přijít na jeviště.

Přesto se vraťme k Višňovému sadu, který měl úspěch. Váš soubor s ním dokonce zavítal až do Jižní Koreje. Jak vůbec v daleké Asii přijali české divadlo?

Foto Ivo Mičkal

V daleké Jižní Koreji přijali Višňový sad mnohem lépe než porota na Třebíči. V Česku je každý divadelník znalcem Čechova a vykládá ho po svém. Jestliže se pak takový autor zpracuje jinak, obvykle se záměr nedočká pochopení. V Jižní Koreji Čechova moc neznají ani jinou evropskou dramatiku. Evropské divadlo je pro ně zvláštní, asi jako pro českého diváka pekingská opera.

Takže exotická podívaná...
Exotická snad ne, ale určitě se jim inscenace líbila. Až nás to překvapilo. Když jsme tam jeli, tak panovaly určité obavy. Kupodivu to představení vzali.

V příštím roce bude mít váš soubor kulaté výročí založení, připravujete něco k jubileu?
Ne, to je spíše historická záležitost, nijak ji nemíníme zveličovat.

Letošní zpravodaj je laděn do karetního stylu, jaké eso máte v rukávu pro příští sezónu? Co připravujete?
Osobně nemám žádné plány, nechávám vše na přírodě, co mi dovolí. Zatím nás dost vytěžuje Pes baskervillský. Chtěli bychom ho hrát pravidelně, alespoň dvakrát za měsíc. Máme v úmyslu zavítat do českých oblastních divadel. Díky tomu nemám zatím potřebu vymýšlet něco jiného.

(čej)

Ve štychu

Žánrově neujasněný Pes baskervillský

Prvním představením letošního FEMADu byl Doyleův Pes baskervillský v jevištním přepisu a režii Václava Klapky a v provedení Divadelního klubu Jirásek z České Lípy. Kladli jsme si řadu otázek, týkajících se uchopení a žánru inscenace. Text naznačuje, že mělo jít zřejmě o travestii, ale z představení samotného už to tak jasně nevyplývalo. Byly zde použity prostředky z různých komediálních druhů (satira, fraška, parodie ...). Není jasný smysl zpřítomňujících narážek (ODS, daně...), neboť se s touto rovinou promyšleněji nepracuje. Situace, které byly v textu připraveny, nebyly na scéně v řadě případů vybudované stejně jako vztahy. Také slovní situace obsažené v textu často odšuměly jakoby mechanicky odříkány, nenaplněny. Takže pak ani slovní „špílce" nejdou přes rampu a inscenace působí zdlouhavě, především v expozici (Londýn). Velkým problémem je herecká práce - od počátku herci nasadí karikovanou nadsázku, která se za chvíli okouká. Na druhé straně se bavíme tam, kde jednání vychází ze situace a cítíme hereckou tvořivost (například zastřelení bukačů, situace s hraním na housle). Stejně se bavíme i při dotáčkách ve stylu němých filmových grotesek, které lze jako celek a rovněž ve výrazné herecké složce považovat za nejzdařilejší část inscenace, i když faktem zůstává, že s děním na jevišti nejsou více propojeny. S louží zřejmě jen jako remake, který má svým způsobem převyprávět epické pasáže a rytmizovat tak celek. Zde jsme také nejvíce cítili hravost, tvořivost a ducha, kterým českolipský soubor obvykle oplývá a pro který jsme mu v některých jeho předešlých inscenacích rádi leccos odpustili.Tentokrát působí celek přinejmenším unaveně.

(ex)

Přiznej barvu

V životě se musíme řídit instinktem

Rozhovor s Martinem Vokounem, režisérem Divadla bez zákulisí Sokolov

Pane režisére, máte jméno jako slavný hokejový brankář, jehož jméno září zvlášť po včerejším vítězství nad USA.
Vidíte, útočíme s tímto jménem ze všech stran.

Od ledu se ale vraťme na jeviště. Na Lorcovu Krvavou svatbu si každý divadelní soubor netroufne.
Přiznám se, že to byl můj nápad. Téma jsme zpracovali společně s Magdou Frydrychovou.

Osobně jsem hodně toužil tuto záležitost zpracovat, hru o osudovosti, lásce a vášni. Jsem přesvědčen, že tomu, co je nám souzeno, neutečeme. V životě se musíme řídit instinktem.

Neinspirovaly Vás filmy španělského filmového režiséra Carlose Saury?
Přiznám se, že jsme na začátku tento stejnojmenný film chtěli vidět, ale přátelé nás od našeho záměru zrazovali. Nakonec jsme si ho tedy zakázali. Filmovou Krvavou svatbu jsme shlédli teprve před měsícem. Rozhodně se jedná o skvělý, silný snímek. Naše představení však už máme dva roky nazkoušené.

Pořádáte přehlídku Sokolovská čurda, přibližte nám několika slovy tento festival.
Sokolovská čurda je nesoutěžní festival amatérských divadel, která si pozveme. Soubory vybíráme tak, aby dramaturgie přehlídky byla pro diváky zajímavá. Lze také říci, že nám jde spíše o přátelská divadelní setkávání v příjemné atmosféře, než o nějakou rivalitu mezi zúčastněnými soubory. Udělujeme symbolickou cenu, Sokolovskou čurdu za nejlepší herecký výkon v malé roli čili čurdě.

Co chystáte v Sokolově na podzim?
Předběžně uvažujeme o změně žánru, chtěli bychom připravit nějakou komedii. V Karlových Varech bych však chtěl s místním souborem nastudovat Lorcovu Pláňku.

Logem FEMADu je vlastně oboustranná karta, víte, co představuje nebo koho znázorňuje?
Rozhodně je to srdcový král, ale nevím, kdo ho představuje. Možná, že by to mohl být pan Werich, ale jistý si nejsem.

(čej)

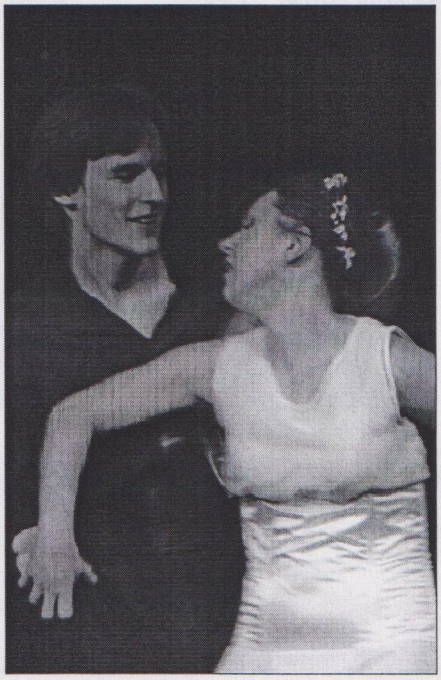

Foto Ivo Mičkal

Ve štychu

Demonstrace místo emocí

Divadlo bez zákulisí Sokolov nastudovalo Lorcovu Krvavou svatbu v razantní dramaturgické úpravě Magdaleny Frydrychové a režii Martina Vokouna. Původní básnickou tragédii o nesmiřitelném a neřešitelném střetu jedince a společnosti inscenátoři už v úpravě samotné a následně pak v inscenaci zredukovali na strohou demonstraci dějových situací. Herci, oblečení v černém (s výjimkou nevěsty), představovali kromě jednotlivých postav i jakýsi chór, snad vesničany, kteří (bez hlubších kontextů) komentovali děj. Činili tak i za pomoci různě přestavovaných židlí. Důrazem na postavu smrti (matky Nevěsty?) nahradili onen výše zmíněný střet osudem a v tomto směru se pokoušejí budovat celou konstrukci inscenace. Závěrečný obraz je však z tohoto hlediska problematický a ve zvolených prostředcích ne zcela čitelný. Je otázkou, zda divák, který Lorcovu hru nezná, pochopí vyústění příběhu. To však není hlavní problém sokolovské inscenace. Ten se odvíjí především od skutečnosti, že v případě jevištního ztvárnění Lorcovy hry nemůže pouhá demonstrace dějových faktů nahradit emoce a vášně, o které je především. V lyrizovaném pojetí Divadla bez zákulisí sledujeme jen jakýsi zjednodušený příběh nevěry. Chybí onen u Lorcy tolik silný vnitřní boj Nevěsty a Leonarda, kteří se snaží nepodlehnout vzájemné vášni, ale nakonec jí podlehnou, což vzhledem ke společenským konvencím doby a prostředí vede k nevyhnutelné tragédii. V sokolovské inscenaci tuto tragickou nevyhnutelnost necítíme. Necítíme ji právě proto, že místo smyslovosti je nám předkládáno spíše pásmo poezie, byť kultivované a uspořádané. Emoce a tragično však nahradit nemůže.

(ex)

Na hromádce

Zdravím vás, bibliofilové a bilbliofilky! Přímo z Knižního veletrhu a sklepení ARTAMY do Poděbrad dorazila nabídka těch nejžhavějších teatrologických publikací. Najdete je v časovém okolí rozborových seminářů v prostoru bibliobufetu ve foyer divadla. Nabídka je pestrá, knihy jsou zánovní, tiskárnou ještě vonící, ceny mírné, obsluha laxní.

Začněme omluvou za opožděný start prodeje, způsobený logistickým potížím zasilatelství Jeřábek & spol. Dnes už ale nabízíme řadu zásadních titulů, které by v knihovničce bibliofila teatrálního neměly chybět – i kdyby je nečetl, jejich přítomnost v policích působí dobře na návštěvy. Jsou mezi nimi „Přehled dějin českého amatérského divadla I" a „Přehled dějin českého amatérského divadla II" slovutného profesora Jana Císaře. Jde o publikace tak dobré, že si po jednom exempláři každého dílu jako první zákazník koupil sám autor! Bohužel se nám nepodařilo zajistit bestseller posledních dnů – trilogii slavného tyjátrologa M. Zemana „Jak jsem se mýlil v divadle", „Jak jsem se mýlil" a „Jak jsem se ...". Pokusíme se vše napravit, ale pokud zasilatelství Jeřábek & spol. bude reagovat stejně rychle jako dosud, budeme mít knihu na skladě o příštím FEMAD.

Váš bibliobufeťák DS – a pamatujte: každá kniha má své dobré stránky!

Svršek nebo spodek

Váš kladný a záporný zážitek, chvilka, postřeh, setkání dnešního dne

A. Bergman – Bukači z České Lípy

M. Schejbal – Vítězství našich hokejistů

K. Baranowska – Potkávám tu lidi, které ráda vidím

Absence vášně v Krvavé svatbě

Malá divácká účast na přehlídkových inscenacích

Nejsou tu (zatím) žádní lidi, které vidím nerada

Voko bere

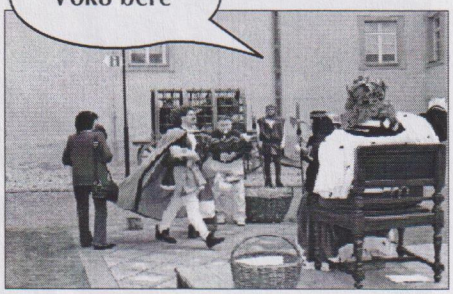

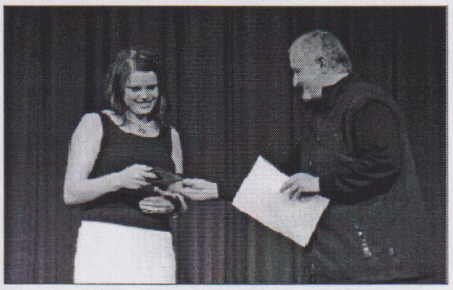

Foto (čej) a Ivo Mičkal

Dnes – pátek 13. května

10.00 h
Zdrhovadlo Klášterec nad Ohří
Romain Rolland: **Petr a Lucie**

12.00-13.00 h
oběd

13.00 h
rozborový seminář – Petr a Lucie

14.30 h
DS DK Kroměříž
Matěj Pulkrábek: **Ženy v éteru**

17.30-18.30
večeře

18.3o h
Rozborový seminář – Ženy v éteru,

20.00 DS Jana Honsy Karolinka
Martin Františák: **Doma**

22.30 h
Rozborový seminář – Doma

Zítra – sobota 14. května

10.00 h
Amatérský div. spolek RIYO Praha
Peter Shaffer: **Equus**

12.00 - 13.00 h
oběd

14.00 - 15.00 h
rozborový seminář

15.00 h
Nejhodnější medvídci Hradec Králové
Ruby Hoo: **Ultimatum**

18.00 - 19.00 h
večeře

19.00 - 20.00 h
rozborový seminář - Ultimatum

20.00 h
V.A.D. Kladno
Vladislav Vančura, Kazimír Lupinec: **Rozmarné léto**

23.00 h
Geisslers Hofkomedianten Kuks
Heinrich Rademin, Petr Hašek: **Atalanta aneb Pronásledování z lásky aneb Krutá královna Tegeantů**

FEMAD – zpravodaj Festivalu mladého amatérského divadla vydalo Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o., nám. Jiřího 1/I., 290 01 Poděbrady, tel.: 325 61 25 05, e-mail: divadlo@kic-podebrady.cz, www.kic-podebrady.cz.